

Oređownik Urzędowy

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalna
1.50 gr.

Wychodzi raz w tygodniu.

TREŚĆ :

146. Zastępstwo akuszerki obw. na obwód Dubin.
 247. Wiosenny okres ochrony ryb w 1926. roku.
 148. Obwieszczenie.
 149. Sprawa urządzania gier szczęścia i gier loteryjno--fantowych. ←

146 Zastępstwo akuszerki na obwód Dubin.

Apolonji Kaźnierskiej akuszerce obw. w Jutrosinie poruczyłem zastępstwo na obwód Dubin na czas przebywania na kursie uzupełniającym Agnieszki Domańskiej akuszerki obw. w Dubinie t. j. od 28. 4. do 11. V. 1926 r.

Rawicz, dnia 16. kwietnia 1926.

PRZEWODNICZĄCY WYDZIAŁU POWIATOWEGO
STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI

L. dz. 3810/26 W.P.

147. Wiosenny okres ochrony ryb w 1926 r.

W nawiązaniu do ogłoszenia z dnia 11. IV. 1925 r. (Oređown. Urz. nr. 8. poz. 56) w przedmiocie wiosennego okresu ochrony ryb, przypominam interesowanym, że p. Wojewoda rozporządzeniem z dnia 31. III. br. ldz. 10684/26 I. przywrócił na rok 1926, ochronę ryb na wszystkich wodach otwartych od 20. kwietnia godz. 6 rano do 31. maja godz. 6 rano.

Poster. Pol. Państw. w powiecie polecam dopilnowania ściśle z powyższem ogłoszeniem.

Rawicz, dnia 13. kwietnia 1926 r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI

ldz. 5726/26-4.

148. Obwieszczenie.

Termin przedkładania podań o mianowanie podpor. rez. został przedłużony do dnia 30. czerwca 1926 r.

Kandydaci, którzy posiadają cenzus naukowy a prócz tego ukończyli szkołę względnie kurs oficerski lub wstąpili do W. P. ochotnicz. i przebyli przynajmniej 6 tygodni na froncie mogą do wyżej wyznaczonego dnia przesłać odnośne wnioski do P. K. U. w Gostyniu, do wniosku należy dołączyć :

- 1) życiorys (szczegółowy),
- 2) dowód cenzusu,
- 3) świadectwo szkoły wzgl. kursu ofiã. (o ile kandydat takowy ukończył),
- 4) świadectwo moralności,
- 5) zaświadczenia oficera zawodowego o nienagan-
nem zachowaniu się kandydata od dnia zwolnie-

nia z wojska,

- 6) ewen. zaświadczenia o należeniu do Towarzystw Przysposobienia Wojskowego.

Rawicz, dnia 15. kwietnia 1926 r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI.

Ldz. 5790/26. -

146. Sprawa urządzania gier szczęścia i gier loteryjno - fantowych.

W Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym z dnia 6. b. m. nr. 10. poz. 113 ogłoszone została rozporządzenie policyjne z dnia 18. i 26 r. ldz. 3999/26 II. dot. urządzania gier szczęścia podczas targów, jarmarków, odpustów i zabaw ludowych i t. d. Zwracając uwagę na wymienione rozporządzenie wyjaśniam wobec rozbieżności w pojmowaniu znaczenia „gier szczęścia”, gier loteryjno - fantowych oraz gier hazardowych co następuje :

Pod gry szczęścia podciąga się te wszystkie urządzenia, które mają tę cechę charakterystyczną, że;

- a) grający wkłada datek pieniężny,
- b) o wygranej lub przegranej rozstrzyga przeważnie tylko gracza zręczność, inteligencja, siła itp.
- c) wygrana stanowi przedmiot (rzecz ruchomą).

I tak do gier wymienionych w § 1. powoł. rozporządzenia zaliczają się również gry „rzucanie piłek do siatki”, - „łuczenie butelek” - strzelanie z armatek“ i inne t. p. imprezy w których branie udziału uzależnien jest od wkładki pieniężnej.

O wydanie zezwoleń takich, starają się zazwyczaj jak to praktyka wykazała komitety zabawowe, wy-cieczek letnich, zabaw zimowych rozm. towarzystw prywatnych jak i związków zawodowych pp. Zdarzają się jednak wypadki, że przy urządzaniu zabaw ludowych na wsiach namajówkach wiejskich i t. p. od-nośna zabawa nie jest organizowaną, wyłącznie przez specjalne komitety zabawowe lecz przez przedsię-biorców uprawniających proceder szynkarski a po-siadających na takie cel ogrody i sale, do których w danym wypadku dostęp ma szersza publiczność. O ile za'em odnośny gospodarz lokalu lub ogrodu za-mierza urządzić z okazji urządzania zabawy letowej pp. na swem terenie m. i. i gry szczęścia w ramach dozwolonych lub wynajmie u siebie teren na ustawie-nie takiego kiosku innej osobie, nie można zasadniczo odmawiać wydania odnośnego zezwolenia. Wypadki takie należy jednak traktować indywidualnie i w

żdym poszczególnym wypadku miejscowa władza policyjna winna osądzić czy dany osobnik zasługuje na wydanie mu zezwolenia.

Przed wydaniem takiego zezwolenia należy rzucić od petenta przełożenia planu całej zamierzonej akcji a następnie zarządzić, że plan gry wywieszony być winien na miejscu gry w miejscu dostępnem dla publiczności biorącej w grze udział. Pozwolenia na urządzenia gier szczęścia ważne są tylko jednorazowo na przeciąg trwania odnośnej zabawy pp. Stałych pozwoleń na prowadzenie gier szczęścia w celach procederowych wydawać nie wolno.

Doniesiono mi kilka krotnie, że władze policyjne wydawały osobom wędrownym, które legitymowały się świadectwami przemysłowemu wydanymi przez kasy skarbowe, w których jako określenie rodzaju uprawnianego handlu, określono m. i. zbyt towarów zapomocą wygrywania, pozwolenia na uprawianie na swym terenie kompetentnym t. r. procederu. Tu nadmienić wypada, że świadectwa przemysłowe wystawiane przez kasy skarbowe nie są jednocześnie udzieleniem uprawnień na wykonywanie odnośnego procederu nawet i wówczas, gdy udzielenie odnośnych zezwoleń (koncesji) należy do kompetencji Ministerstwa skarbu lub jemu podległych instancji niższych. Świadectwo przemysłowe bowiem stanowi tylko dowód częściowego wzgl. całkowitego uiszczenia podatku przemysłowego.

Dla tego też Ministerstwo Skarbu zarządziło restryktem z 28. 2. 25 r. L. D. P. C. 1578/III. by na przyszłość kasy skarbowe wydawały świadectwa przemysłowe tylko tym osobom które przedstawiają im patent na handel wędrowny i domokrajny wystawiony dla obywateli polskich na terenie był. dziel. pruskiej przez Wojewódzkie Sady Administracyjne, a dla obcokrajowców przez urząd Wojewódzkie i t. d. Jeżeli zatem pojawi się osobnik posiadający patent wędrowny i świadectwo przemysłowe upoważniające na zbyt towarów drobnych za mocą wygrywania, miejscowe władze policyjne nie powinni być takimi świadectwami kępowani i uprawianie takiego procederu należy na swym terenie zabronić z wyjątkiem takiego wypadku, że odnośny kupiec napotka właśnie na urządzenie zabawy ludowej i t. p. jak to powyżej opisano. (Zob. § 56. c. ordynacji Przemysłowej i

rozporządzenie Min. z dn. 6. 3. 1900 r. (Min. Bl. 132)

Baczną uwagę zwracać należy, aby zapobiegano urządzeniu, pod pretekstem gier dozwolonych, zakazanych gier hazardowych. Gami hazardowymi są zazwyczaj te gry których cechą charakterystyczną jest to, że wygrana lub przegrana stanowi wyłącznie pieniądź i zależy tylko od czystego przypadku i nie od zręczności, inteligencji i tp. grocza) np. tak zwana „gra amerykańska“ składająca się z 2-4 płytek blaszanych znalazła wielu amatorów uprawiających w lokalach i innych miejscach publicznych i jak się to ostatnio zdarzyło nawet w pociągach kolejowych. Osobnicy tacy bałamucając otoczenie popełniają tym sposobem oszustwa przyprawiające łatwowiernych o znaczne szkody materialne. W razie stwierdzenia takiego faktu drogą służbową, lub wrazie doniesienia o tem przez poszkodowanego, należy spisać potrzebny protokół, narzędzie gry obłożyć aresztem i sprawę oddać bezzwłocznie do najbliższej prokuraturji celem ukarania (§ 286 k. k.) winnych.

Gdy lotaryjno-fantowe (§ 7 powoł. rozporządzenia policyjn.) pod pojęciem loterii, w których szczęśliwym zbiegu okoliczności wygrane stanowią przedmioty, podciągnąć należy te wszystkie gry szczęścia, które posiadają następujące cechy charakterystyczne:

- 1) wkładka pieniężna grającego.
- 2) o wygranej lub przegranej rozstrzyga wyłącznie przypadek (a nie zręczność, siła lub inteligencja grającego.)
- 3) gra odbywa się w formie ciągnięcia-losowania t. zw. przez wyciągnięcie numerów losów (związków) z koła, urny, tomboli i t. p
- 4) wygrana stanowi przedmiot (rzecz ruchom.) z wyłączeniem gotówki papierów wartościowych i przedmiotów objętych monopolem państwowym.

Na te urządzenia potrzebne jest uzyskanie zezwolenia władz skarbowych (§ 6 rozp. Min. Sk. i Min. Sprawiedl. z d. 7. 5. 24. D. U. R. P. 54. poz. 541.), a Publiczna sprzedaż t. zw. „pudełek szczęścia“ nie podpada pod postanowienia „gier lotaryjnych“ i na te imprezy zezwala wyłącznie Urząd Wojewódzki.

Rawicz, 6 kwietnia 1926 r.

STAROSTA

(—) STELMACHOWSKI

L. dz. 5689/26-4